

Oponentský posudek
Diplomová práce

Kateřina Rabiňáková:

Přímá volba prezidenta ČR: důvody, podmínky, důsledky

Práce má 83 stran včetně Shrnutí (Resumé). Seznamu zkratk, Seznamu použité literatury a pramenů, uvedení elektronických zdrojů, Judikatury a Ostatních zdrojů. Práce byla odevzdána včas, tj. 4. srpna 2016

Autorka diplomové práce mne přesvědčila, že ústavním, historickým i politickým problémům v souvislosti s přímou volbou prezidenta do hloubky porozuměla. Její vhled do myslitelných souvislostí je ve srovnání s podobnými pracemi překvapivě zralý, její soudy jsou přesvědčivě zdůvodněny. Je zřejmé, že problém ji i osobně zaujal.

Vnitřní uspořádání textu na kapitoly a podkapitoly je logické, přehledné. Práce se čte velmi dobře.

Autorka argumentuje suverénně, opírá se přitom o relevantní literaturu. Zaujímá i silná hodnotící stanoviska, zachovává si však střízlivou dikci, přiměřenou akademickému charakteru práce – téma samo nemůže nebýt politické (ve smyslu preferencí určitých postojů, hodnot).

Oceňuji, že se autorka tak podrobně soustřeďuje na rozhodování stížností Nejvyšším správním soudem – velké problém se někdy vyjevují v těch jakoby malých.

Dvě připomínky nejsou kritikou:

Při popisu průběhu poslední nepřímé volby prezidenta v roce 2008 se autorka mohla zmínit o tom, že zmatky při sporech o procedurální aspekty volby (rozhodování o způsobu hlasování)

sehrála svoji roli neexistence zákona o zásadách jednání a styku obou komor mezi sebou, předpokládaného v čl. 40 Ústavy ČR, který by způsoby hlasování jednoznačně upravil. Nemuselo by tak rozhodnout až deváté hlasování.

V poslední podkapitolce (*Je prezidentův aktivismus důsledkem přímé volby?*) bylo by na místě zabývat se samotným pojmem aktivismus – soudím, že je obecně vzato nadužíván, a tudíž nejasný. Aktivismus zřejmě neznamená jen to, že je někdo aktivní. Existuje nějaká míra žádoucí aktivity a nežádoucího aktivismu? Zřejmě nikoli. Jak to tedy je? Pamatuji ještě, kdy „aktivista“ neznamenalo něco problematického či dokonce nežádoucího. Dnes je to skoro nadávka – netvrdím, že tak je tomu v této práci. Porozumět tomuto posunu by podle mne znamenalo porozumět proměnám soudobé české (nejen české?) společnosti a speciálně vnímání občanské společnosti.

Seznam použité literatury je velmi obsáhlý a je zřejmé, že literatura byla skutečně použita.

Stylisticky je práce na velmi dobré úrovni: autorka se vyjadřuje výstižně, její argumentace je přesvědčivá, dikce je živá, elegantní. Tu a tam chybí čárka uprostřed věty.

Podle mého soudu práce nejen vyhovuje podmínkám úspěšné obhajoby, ale zaslouží si výborné hodnocení.

V Praze, 23. září 2016

.....

Doc. Petr Pithart